

உ

சிவகமயம்.

பழனிப் பிள்ளைத் தமிழ்

ஆக்கியோர்:

பழனிச் சமீன்,

விசயகிரி வேலச்சிள்ளேவையன்.

வெளியீடுவோர்:

பழனி ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி தேவஸ்தானம்.

கோயமுத்துர் கூட்டுறவு அச்சுக்கடம், விமீடெட்.

1943.

894 8111

உ

ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி சுவாமி தேவஸ்தானம், பழநி.

திரு P. S. Sambaswami அவர்களுக்கு

கோவை, முருகன் மில்ஸ் மானேஜிங் ஏஜெண்டு
திருவாளர் T. S. சிவசுப்பிரமணிய செட்டியார் பி. ஏ.,
அவர்களது அன்பளிப்பு.

பழநி
20-8-43 }

P. S. Sambaswami
நிருவாக அதிகாரி.

உ
முருகன் துணை

பழனிப் பிள்ளைத் தமிழ்

*

ஆக்கியோர்:

பழனிச் சமீன், விசயகிரி வேலச்சிள்ளைவையன்.

*

கோவை முருகன் மில்ஸ்,

மானேஜிங் ஏஜென்ட்

திரு. T. S. சிவசுப்பிரமணியம் செட்டியார், பி. ஏ.,

அவர்கள் உதவிகொண்டு

பழனி ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி சுவாமி தேவஸ்தானம்

நிர்வாக அதிகாரி

திரு. ஜே. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல்.,

அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

*

கோயமுத்தூர் கூட்டுறவு அச்சுக்கூடம், லிமிடெட்.

1943.

உரிமை தேவஸ்தானத்திற்கு.

4536
5 MAY 1975

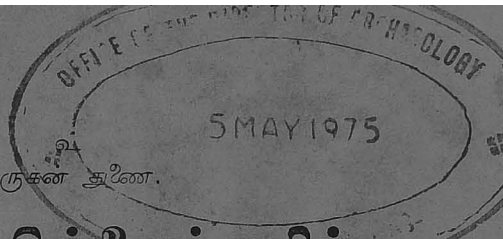
பதிப்புரை.

பழனிப் பிள்ளைத் தமிழ், முதன் முதலாக மகா மகோபாத்யாய உ. வே. சாமிநாதையரவர்களால் பார்வையிடப்பட்டு, அரிய குறிப்புக்களுடன் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் செந்தமிழ்ப் பிரசுரமாக பல ஆண்டுகட்கு முன்னர் வெளிவந்தது. முருகனடியார்களுக்கு அதனை மீண்டும் உதவி, அதிகப் பயன்படுமாறு இப்பதிப்பை மனமுவந்து அச்சேற்றி உதவியவர்கள் கோயமுத்தூர் முருகன் மில்ஸ், மாணேஜிங் ஏஜண்டு திருமிகு. T. S. சிவசுப்பிரமணியம் செட்டியார், டி. ஏ., அவர்களாவர். நூலாசிரியர் பழனியெம்பெருமானை உள்ளுணர்வோடு உருகிப் பாடியுள்ளார். அவ்வாறே அன்பர்கள் பாடியும் பரவியும் அதன் அரிய பயனை எய்துவார்களாக. திருமிகு. T. S. சிவசுப்பிரமணியம் செட்டியார் அவர்களது அரிய அன்பினுக்கு முருகனருள் நின்று நிலவுவதாக.

சுபானு
விசாக நன்னாள்,
1943.

ஜே. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளை.

முருகன் துணை.

பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்.

மு க வு ரை .

பிள்ளைத்தமிழ் என்பது தமிழ் மொழியில் வகுக்கப் பட்டுள்ள நூற் பகுதிகள் தொன்னூற்றூறில் ஒன்றாகும். இது பிள்ளைக்கவி எனவுங் கூறப்பெறும். இது பாட்டுடைத்தலைவனைக் குழந்தையாகப் பாவித்து அப்பருவத்தில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைக் காப்பு முதலிய பத்துப் பருவங்களாற் கூறுவது. இது ஆண்பாலைக் குறிக்குமிடத்து ஆண்பாற்கவி என்றும், பெண்பாலைக் குறிக்குமிடத்து பெண்பாற்கவி என்றும் இருவகைப்படும்.

ஆண்பாற் கவிக்கு,

“சாற்றரிய காப்புச்செங் கீரைதால் சப்பாணி
மாற்றரிய முத்தமே வாராணை—போற்றரிய
அம்புலியே சிற்றிலே ஆய்ந்த சிறுபறையே
பம்புகிறு தேரோடு பத்து.”

எனவும்

பெண்பாற் கவிக்கு :

“சாற்றரிய காப்புச்செங் கீரைதால் சப்பாணி
மாற்றரிய முத்தமே வாராணை—போற்றரிய
அம்புலியம் மாண்புது வெள்ளநீ ராடலொடு
பம்புசெறி பொன்னாசல் பத்து.”

எனவும்

பத்துப் பருவங்கள் கூறியுள்ளார். இப் பருவங்களைக் கூறுமிடத்துக் காப்புப் பருவத்தில் பாட்டுடைத் தலைவனைக் காக்கும்படி பல தெய்வங்களை வேண்டியும், செங்கீரைப் பருவத்தில் குழந்தை

மொழிபயிலத் தொடங்குதலையும், தாலத்திற் குழந்தை தாலாட்டுக் கேட்டுக் களித்து அயர்தலையும், சப்பாணிப் பருவத்தில் இரு கைகளையும் கொட்டி மகிழ்தலையும், முத்தப் பருவத்தில் செவிலியர் முதலியோர் குழந்தையை முத்த மிடவேண்டிப் பெறுஞ் செயல்களையும், வருகைப் பருவத்தில் அம்-மகவை நடை பயிலுவான் வேண்டி அழைத்தலையும், அம்புலிப் பருவத்தில் சந்திரனைச் சுட்டிக்காட்டி விளையாட அழைத்தலையும், சிற்றிற் பருவத்தில் பேதைப் பருவத்து மகளிர்கள் தெருவில் அமைத்து விளையாடும் சிறு வீடுகளை அழித்தலையும், சிறு பறையில் தன்னொத்த சிறுவரோடு பறைகொட்டி விளையாடலையும், சிறு தேர்ப் பருவத்துக் கைவண்டி உருட்டியும் தள்ளியும் விளையாடலையுஞ் சிறப்பித்து ஆண்பாற்குக் கூறுவதாகும். பெண்பாற்கவியில் முதல் ஏழு பருவங்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளுடன் அம்மானையில் தன்னொத்த மகளிரோடு அம்மானை, பந்து, களங்கு, முதலியன விளையாடுதலையும், நீராடற் பருவத்தில் புது வெள்ளம், அருவி, கடல் முதலிய நீராடலையும், ஊசற் பருவத்தில் பொன்னாசலமர்ந்து ஆடுதலையுங் கூறுவதாகும். இந் நிகழ்ச்சிகள் முறையே இரண்டு, ஐந்து, எட்டு, ஒன்பது, பதினொன்று, பன்னிரண்டு, பதினெட்டு, முப்பத்தாறு, இருபத்துநாலு, நாற்பத்தெட்டாம் மாதங்களில் நிகழ்வதாகச் சொல்லப்படும். இனி ஆறாமாதம் சொற் பயிலுதலும், ஏழாமாதம் அமுதாட்டலுமாக இரு பருவங்களைக் கூட்டிப் பன்னிரண்டு பருவங்கள் கூறுவாறு முளர். சில நூல்களில் பெண்பாற் கவிக்கு சிறு வீடு இழைத்தலும், சிறு சோறட்டலும் என இரண்டு பருவங்கள் கூட்டி உரைக்கப்பட்டுமுள்ளன. அகவல் விருத்தப்பாவால் பருவம் ஒன்றுக்குப் பத்துக் கவிகள் சொல்வதாக இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் பருவ மொன்றிற்கு மூன்று கவிகளே உள்ளன. மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் சொல்லிய செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத் தமிழில் பருவத்திற்கு ஐந்து கவிகளும் கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சேர்ந்தையாப் புலவர் பாடிய “கொற்கை அருணைல இருந்

கோவேள் பிள்ளைத் தமிழில் பருவம் ஒன்றிற்கு மூன்றே கவிகளும் உள்ளன. ஆகையால் பிள்ளைக் கவிக்குப் பருவம் ஒன்றிற்கு பேரெல்லையாகப் .பத்துப் பாக்களும் சிற்றெல்லையாக மூன்று பாக்களும் அமைத்துக் கூறுவது வழக்கெனத் தெரிகிறது.

கோங்கு நாடு என்பது தமிழ் நாட்டின் பெரும் பகுதிகளில் ஒன்று. இது இருபத்திராலு சிறு பிரிவுகள் கொண்டன. இச் சிறு பிரிவுகளில் ஒன்று வையாபுரி நாடு. பண்டைக் காலத்துப் பெரும் புகழுடன் வாழ்ந்த வேள் மரபினர்களில் வேள் “ஆவி” “வையாவிக்கோ” என்பவர்கள் ஆண்ட காரணத்தால் இந்நாடு வையாபுரி நாடெனவும், இவ்வூர் ஆவிநன்குடி எனவும் வழங்க லாயிற்று. இன்றும் அப்பழம் பெயரையே மக்கள் இந் நாட்டிற் குக் கூறுகின்றனர். ஆனால் வையாபுரியை வைகாபுரியெனக் கூறுகின்றனர். இது பழம் பெயர்களாகிய “பொதியை, வையை” என்பவைகள். “பொதிகை, வைகை” எனத் திரிந்து வழங்கும் முறையைப் பின்பற்றி யுண்டாயினதெனக் கொள்ள லாம். இம் முறையிலேயே பழனி என்பதும் பழநி எனத் திரிக் கப்பட்டு வருகிறது.

பழனி :- வையாபுரி நாடு கி. பி. 16, 17, 18-ம் நூற்றாண்டு களில் ஜமீன்தாரர்கள் ஆட்சியில் இருந்தது. இக்காலத்தில் இதற்குப் பழனிச் சமீன் என்று பெயர். இதையாண்ட ஜமீன்தார்களை அவர் களுடைய இயற் பெயர்களுக்கு முன்னால் “விசையகிரி” பின்னால் “சின்னோவனையன்” என்னும் அடைமொழிச் சொற்களை வைத் துச் சிறப்பித்துக் கூறுவது வழக்கம். விசையகிரி யென்பது பழனிமலைக் குரிய வேறு பெயர்களில் ஒன்று. சின்னோவன் என்பது ஜமீன்தார்களின் குலதேயதை. ஐயன் என்பது “ஐயனே மூத்தோன் தந்தை” என்னும் பொருளில் நிற்பதாகும். நாளடை வில் சின்னோவனையன் என்பது சின்னோ வையனாகிப் பின்பு சின்னோவன் எனத்திரிந்து விட்டது. பிற்காலத்து நாயகன் என் னும் அடைமொழியையும் அவர்கள் பெயர்க்கு ஈற்றில் சேர்த்து

வழங்கியதாகத் தெரிகிறது. இச் சமீன்தார்கள் எல்லாம் பழனி முருகப் பிரானிடத்து நிறைந்த பற்றுடையவர்கள் என்பதை அவர்களுடைய இயற் பெயர்களும் அவர்கள் செய்வித்துள்ள கோலிற் நிருப்பணிகளும் கண்கூடாகக் காட்டி நிற்கின்றன. இவர்களிற் சிலர் மிக்க அறிஞரும் பெரும் புலமைவாய்ந்தோருமாக இருந்திருக்கிறார்கள். அதற்கறிகுறியாக அவர்கள் செய்துள்ள மீனாட்சியம்மை சும்மி, குராவடி வேலன் வண்ணம், முத்துக் குமாரசாமி வண்ணம், முருகையன் வண்ணம், பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ், வையாபுரிப் பள்ளு, தண்டபாணிப் புதிகம், வருகைப்பத்து, சமயமாலை முதலிய நூல்கள் விளங்குகின்றன. விசையகிரித் துரைப் பிள்ளைத்தமிழில் முத்தப் பருவக்கவி யொன்றில் இச் சமீன்தார்களின் கொடிவழி உள்ளன. அது வருமாறு:

“மட்டவிழ்தொடைப்புயச் சின்னோவையன்காக்கி
 வடவாட சின்னோவையன்
 மருவியக டுப்பலச் சின்னோவையன்பெரிய
 வடவாட சின்னோவையன்
 கொட்டமிடு நிருபர்பணி சின்னவேலாயுதன்
 குமாரசின்னோவராசன்
 கூறுபுகழ் வேலாயுதச்சின்னோவேந்திரன்
 குமாரசின்னோவராசன்
 பட்டத்து வரவேலு சின்னோவையன்பகைஞர்
 பணிபாத சின்னோவையன்
 பரராச சேகரகுமாரசின்னோவையன்
 பாரரசு செய்தின்பு
 சிட்டர்புகழ் செங்கோன டாத்திவரு ரகுவீர
 செம்பவள முத்த-மருளே
 திருமருவு விசையகிரி வேலச்சின்னோவைய
 செம்பவள முத்த-மருளே.”

பழனித்துரை வண்ணத்தீல்,

“வாலசு முத்திர முக்ய தோர்பழ
 னாபுரி நற்றல முற்ற மாசிதி
 மதி யொத்த கவி கத்த
 னிழ லுக்கு ஞல கொக்க
 வல மிட்ட சிவி கைக்கு — மாரச்சின்னோவ

வேள்வர புத்திரன் மைக்கண் மாதர்சை
 யோகச யுக்யம னுகர் கோளரி
 விசை யத்தில் விசை யற்கு
 நெறி நிற்கு மறி ஞர்க்கு
 மென வுற்ற வத ரித்த—வேலச்சின்னோவையன்”

எனவும் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலாசிரியர் மேலே கூறப்பட்ட விசையகிரி வேலச்சின்னோவையன் ஆவர். வையாபுரிப் பள்ளு கூறிய குமார விசையகிரி வேலச்சின்னோவையன் இவருடைய மகன் ஆவர். செய்யுளின் இறுதியிலும் வண்ணத்திலும் சொல்லப்படும் இது வையாபுரிப் பள்ளு முகவுரையில் தெற்றன விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. வையாபுரிப் பள்ளின் நூலாசிரியர் தனது தந்தையாரை றேடி நூலில் பல செய்யுட்களில் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். அவ்வாறு கூறியவைகளுள் பாட்டு 162-ல்

“திசைபோற் றுங்கவி ராச பண்டிதன்
 விசையகி ரிவேலச் சின்னோவன்
 சிந்தையிற் கூட்டிக் கொண்ட பழனிக்
 கந்தனார் பண்ணை வயலிலே”

என்று தனது தந்தையாரைத் திசைபோற்றுங் கவி ராச பண்டிதனென்றும், அவர் சிந்தையிற் கூட்டிக் கொண்ட பழனிக் கந்தனார் என்றும், அவருடைய புலமைத் திறமையையும் அவருக்கு முருகப் பிரானிடத்துள்ள பற்றையும் சிறப்பித்துக் கூறியிருப்பதால் இந்நூலைச் செய்தவர் மேலே சொல்லிய பிள்ளைத்தமிழ் வண்ணப்

பாமாலை பெற்றவரும் ஷே சமீன் பன்னிரண்டாம் பட்டத்தில் விளங்கியவரும் ஆகிய விசையகிரி வேலச் சிள்ளோவன் என்பது தெளிவு.

இந்நூல் வையாபுரி நாட்டின் நாயகமாக விளங்கும் பழனியிற் கோயில் கொண்டருளிய முருகப் பிரானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக உடையது. ஆண்பாற் கவிக்குரிய புத்துப் பருவங்களும் உள்ளன. பருவம் ஒன்றுக்கு மூன்று கவிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. பாக்கள் சொற் செறிவு பொருட் செறிவு நிறைந்தனவாய் தெளிவான நடையில் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் தோன்றிய காலத்துத் தமிழ் நாட்டிடையே பேச்சு மொழியிற் கலந்துள்ள பிற நாட்டு வழக்குச் சொற்கள் பல ஆங்காங்கு இந்நூலிற் பயின்று வந்துள்ளன. செய்யுள் 6-ல் குழந்தைகளை தாய்மார்கள் புனலாட்டு முறையை நாட்டு வழக்கப்படி அழகாக அமைத்துள்ளார் ஆசிரியர். பாட்டு 12-ல் முருகன் உலகை வலமாக வந்து சிவபெருமான் மார்பிற் சாய்ந்து கொண்டு கனியைத் தாவென்று கேட்கச் சிவனார் தந்தோமென்று கொடுக்க பன்னிரு கைகளில் வாங்கியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தலபுராணக் கதைக்கு இது முறண்படுகிறது.

வையாபுரிப் பள்ளுவில், பாட்டு 16-ல் “முத்தை யன்ன மெடுக்குந் தன் முட்டையென்று சிறகிலொடுக்கும்” (பாட்டு 184-ல்) “சின்ன இளநீரா மென்றே மந்தி உன்னித் தாவிப் பிடிக்கவே” என்னும் சொற்றொடர்களும் கருத்துக்களும் இந்நூலிற் (பாட்டு 7-ல்) “அன்னம்.....முத்தெடுத்து மெல்லணை கிடத்தியே சிறகிட்டணைத்து” எனவும், பாட்டு 16-ல் “வானரம்.....இளநீரென் றுன்னித் தாவிப் பிடித்திடும்” எனவும் அமைத்துள்ளன.

பாட்டு 31-ல் விசைய கோபாலர் என்பவர் பழனிச் சமீன்தார்களில் ஒருவர் என்று கூறுதல் பொருந்தாது. மேலே சொல்லிய

“மட்டவீழ் தொடைப்புயச்” என்னும் கவியில் சொல்லப்படுகிற சமீன்தார்களின் பெயர்களை உற்று நோக்க இது தெளிவாகும். வையாபுரிப் பள்ளு காப்புச் செய்யுள் 2-ல் பெரிய நாயகியம்மை துதியில் “ஓவள விசைய கோபாலன் உடன் பிறந்தவள்” எனக் கூறப்பட்டிருப்பதாலும், வால சமுத்திரத்தில் திருக் கோயில் கொண்டருளிய விட்டுணு மூர்த்தம் விஜயகோபாலசாமி என்று அழைக்கப்படுவதால் அச் சுவாமியையே குறிப்பதாகும்.

பழனி முருகப் பிரான் மீது இன்னொரு பிள்ளைத் தமிழும் உண்டு. இது கி. பி. 20-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இருந்த முருகதாச சுவாமிள் என்று வழங்கிய ஸ்ரீமத் தண்டபாணி சுவாமி களால் பாடப்பட்ட “பிள்ளைக்கவி” ஆகும்.

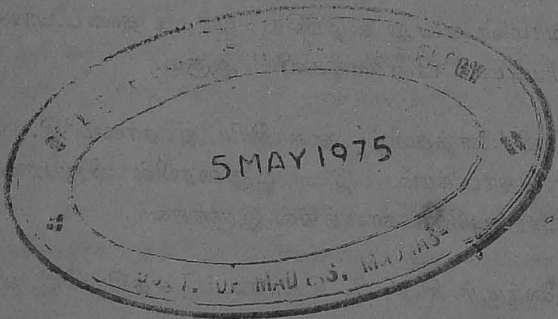
பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ் நூலாசிரியது காலம் கி. பி. 18-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம். இவர் மதுரையில் விஜயரங்க சொக்க நாத நாயகர் அரசுபுரிந்த காலத்தில் இருந்தவர்.

பழனிமலைக்குச் சிவகிரி, சிவாசலம், சத்தியகிரி விசையகிரி முதலிய பெயர்கள் நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்தூல் யாவார்க்கும் எளிதில் மனதில் பதிய முறையில் அமைந்துள்ளதாயிருப்பதால் நாள்தோறும் யாவரும் இதையோதி யுணர்ந்து முருகப் பிரானருளைப் பெற்று இம்மை மறுமைக் குரிய பயனைப் பெருமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பழனி.

த. அ. அருணாசலம் பிள்ளை.

5 MAY 1975

U.S. DEPARTMENT OF MARINE CORPS

5 MAY 1975

GOVT. OF MADH. PRA. MAJ.

பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்.

சிவனடியார் வணக்கம்.

வேண்பா.

1. போற்றவருந் தென்பழனிப் புண்ணியவே லாயுதன்
சாற்றரிய பிள்ளைத் தமிழ்கூற-நாற்றிசையும் [மேற்
கண்டு வணங்குங் கணபதியின் றுதைதிருத்
தொண்டர்கண்மெய்ப் பாதந் துணை.

நூல்.

1. காப்புப் பருவம்.*
2. பூமேவு நூற்றிதழ்த் தாமரைத் தவிசில்வளர்
பூமங்கை புவிமங்கையும்
பூசித்த திருவாவி னன்குடித் தலைவனைப்
புகழ்பெற்ற கருணையானைத்
தேமேவு வெட்சியந் தாமனைக் குழகனைச்
சேயினைச் சிவன்மதலையைச்
செவ்வேளை வளர்பழனி நகரில்வரு சிவகிரித்
தேசிகனை யினிதுகாக்க

* காப்பு — தெய்வங்களது காவல். பாட்டுடைத் தலைவனைத்
திருமால் முதலிய ஏற்புடைக் கடவுளர்களைக் காக்க என கட்டளை
யிட்டும், வழிபடு கடவுளர்களை வேண்டிக்கொண்டும் கூறும்
பருவம்.

இஃது இரண்டாவது மாதத்திற் கூறப்படுவது.

காமேவு முரசுகே தன்னுள மகிழ்ந்திடக்
காந்தாரி யின்றெடுத்த
கவுரவர் பிரானிடந் தூதுபோய் மீண்டுவரு
கால்சிவந் திடமுன்னமோர்

பாமேவு கவிஞனுக் கருள்சுரந் தன்பினொடு
பாய்சுமந் தெய்த்துவந்து
பாலாழி மீதிலே யறிதுயி லமர்ந்தருள்
பசுந்துழாய்க் கரியமுகிலே.

(க)

3 வித்தக மிகுந்ததிறல் வேற்படை விசாகனை
விளங்குமோ காரவாசி
மேல்வந்த ராவுத்த னைச்சர வணத்தில்வரு
மெய்யான தனிநாதனை

உத்தமனை வெற்றியஞ் சேவலங் கொடிவிரு
துயர்த்தவனை யாறுமுகனை

உயர்பழனி நகரில்வரு சிவகிரியின் முருகனை
யுவந்தினிது மேற்புரக்க

மத்தளி வயிற்றிப முகத்தெம் பிரான்கதிர்கள்
மாறாத சுடர்களிருவர்

மலர்மங்கை மாரிருவர் சத்தமா தாக்களிம
வான்றரு மடந்தைமற்றைச்

சித்தர்வித் யாதர ரியக்கர்கின் னரர்முனிவர்
திசைமுகப் பிரமதேவர்

தேவர்கோன் முதலாய முப்பத்து முக்கோடி
தேவர்க்கு முதலாளியே.

(உ)

வேறு.

4. அயனரு மறைமுனி வரரம ரர்கடொழ
 அருடரு மரனிட மருவிசைப் பாட்டினள்
 அமுதினு மினிதெனு நிலைதரு மொழிபெறும்
 அழகுயர் வடிவின ளிளமுலைக் கோட்டினள்
 அடியரை யனுதின மனதினி லினிதுற
 அருள்பெற வளவிய விருவிழிச் சூட்டினள்
 அறுசம யமுமொரு வழிபட நிலமிசை
 அவரவர் பரவந லருடனைக் காட்டினள்

இயலிசை யுடனொரு சதுமறை சுதிதர
 இதுநல மெனநட மிடுமுறைக் கூத்தினள்
 இயென வலறிய மயிடனை யுடல்பொடி
 யெனவிடு படையின ளுலகினைக் காப்பவள்
 இகபர மெனுமிரு தொழிலுடை யவளென
 எவர்களு மறிதரு கருணையைப் பூட்டினள்
 இடமுயர் வடகிரி யலமர வெதிர்வரும்
 இமகிரி தருமொரு கவுரியைப் போற்றுதும்

கயமுக னுடனரி முகநிரு தனையொரு
 கணமதில் விழுவெகு சமரமிட் டார்த்திடு
 களமிசை யலகைகள் கழுகுண நிணமருள்
 கதிரொழு கியவயின் முருகனைக் கார்த்திகை
 கனதன மொழுகிய பயநுகர் துகிர்நிற
 அதரனை விதரண முடையனைச் சீர்ப்பிடி
 கணவனை வனமகள் முலைமுக டுமுதருள்
 புயமலை நிருபனை யறுமுகச் சேப்பனை

மயன்மகள் கலவியை மதுவினி லளியென
 மனமுறு மிருபது புயனையட் டார்ப்புறு
 மனுகுல முறையர சுரிமைகள் செயவரு
 மணிநிற வரிமகிழ் மருகனைக் கோட்டின
 மதிதட வியநெடு மதின்முக டளவிய
 வரிசையி னடமிடு பரதமெய்க் கூத்தின
 மயிலின முலவிய பழனியில் வளர்சிவ
 கிரிதனின் மருவிய குமரனைக் காக்கவே .(௩)

2. செங்கீரைப் பருவம்.*

5. வண்டாட நறஆறி மணமீறு மணிநீப
 மாலையாடக் குழைகள்சேர்
 மகரகுண் டலமாட வச்ரகே யூரமுடன்
 மார்பிற் பதக்கமாடக்
 கொண்டாடு நெற்றியிற் சுட்டியா டக்கரிய
 கொந்தளக் குஞ்சியாடக்
 கோலநெடு வான்முகடு தொடுகடற் றிவலைபோற்
 குறுவெயர் முகத்திலாடக்

* இப்பருவச் செயல்கள் ஐந்தாமாதத்தில் நிகழ்வனவாகும். செவ்விய சொல்லைச் சொல்லும் பருவமென்க. செங்கீரையாடுதல் — ஒரு காலை மடக்கி ஒரு காலை நீட்டி இரு கைகளையும் நிலத்திலுன்றிக்கொண்டு தலைநிமிர்ந்து முகமசையவாடுதல். அதுபோது தாதியர்கள் செவ்விய சொற்களைச் சொல்லவேண்டுமென வேண்டிக்கொள்வதென அமையும்.

கண்டாடு மதரங் குவிந்தாட மாற்றேறு
கனகத் திழைத்த வரைஞாண்
கதிர்விரித் தாடநவ மணியினுற் செய்தவிரு
காலிற் சதங்கை யாடத்

திண்டாடு மசுரரைக் கொல்லவரு தீரனே
செங்கீரை யாடியருளே
திருமருவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனே
செங்கீரை யாடியருளே.

(க)

6. பொற்றக னூரிஞ்சிய மணிக்கலச நீர்கொண்டு
புனலாட்டி யுச்சி மோந்து

~~புல்லிவா~~ யதரமு முந்திசெவி நாசியிற்
புனலேறி டாமலுதிப்

பற்றிய நிலப்பொட்டு நெற்றிமிசை யிட்டழகு
பாரித்த பட்டாடையாற்
பண்புறைய வீரம் புலர்த்திநவ மணியிட்ட
பருமணிச் சுட்டிகட்டி

நற்றமிழின் முனிபரவு குருவென்று தாலாட்டி
நறுவசம் பூறலூட்டி

நற்றூயி னிளமுலைப் பாலமுத மூட்டியிள
நலநிலவு போல்விளங்கச்

சிற்றிடைச் செவிலிய ரழைத்துவகை கூரவே
செங்கீரை யாடியருளே

திருமருவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனே
செங்கீரை யாடியருளே.

(உ)

7. புன்னையந் தா துறு மலர்க்காவி லஞ்சிறைய
 பொறிவண்டு மகரந்தமார்
 பூமணந் தன்னையுண் டின்னிசை முழக்கவம்
 போருகத் தடைகிடக்கும்
 மின்னிற் ப் பேட்டனந் தனதுசினை யென்றுபோய்
 வெள்வனையின் முத்தெடுத்து
 மெல்லனை கிடத்தியே சிறகிட் டனைத்திடவும்
 மேதியின் கன்றுதுள்ளிக்
 கன்னலைச் சாடிவினை யாடவுந் தோகைகார்
 கண்டுநட னம்புரியவும்
 கண்டுபழ னத்துழல் பாணண்டு நன்றெனுங்
 கயறாவி யெதிரேறிடும்
 செந்நெல்சூ ழாறுமுக நதியுடைய வள்ளலே
 செங்கீரை யாடியருளே
 திருமருவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனே
 செங்கீரை யாடியருளே. (ந.)

3. தாலப் பருவம்.*

8. கங்கைக் கொருமா மகனே குகனே
 கணியே கண்மணியே
 கருணை லயமே மறையோர் தவமே
 கருதும் பெருவாழ்வே
 திங்கட் சடிலன் மகிழுங் குருவே
 தேவர்கள் பணிகோவே

* தாலாட்டுக் கூறும் பருவம். ஏழாம் மாதத்தில் நிகழ்வது. இது பிள்ளையைத் தொட்டிலிட்டு மகளிர் நாவினுற் பாடும் பாடல்களுடன் தொட்டிலாட்டும் பருவமென்றறிக.

தெய்வச் சுருதிப் பொருளே
 பொருளின் றெளிவே களிகூரும்
 துங்கப் புயனேர் திருமான் மருகா
 சோதிச் சுடரொளியே
 தோகைக் குடையாய் நீபத் தொடையாய்
 சொல்லுக் கினியானே
 சங்கத் தொருவா பழனித் தலைவா
 தாலோ தாலேலோ
 தமிழா லுயருஞ் சிவமா மலையாய்
 தாலோ தாலேலோ.

(க)

வேறு.

9. குவளைக் கருங்கட் கடைசியர்கள் குடித்துக்
 களித்துக் கள்விலைக்குக்
 குவையல் குவைய லாக்குவித்துக் கூட்டி
 மணிநித் திலமளந்த
 பவள வள்ளந் தனையிடுக்கிப் பரிவி
 னுடனே குரவைபல
 பாடு மிசையான் மள்ளர்குழாம் பகட்டுக்
 கழுத்திற் பரம்பிணக்கித்
 துவள வுழுத கருஞ்சேற்றிற் றுலங்க
 விளைந்த செஞ்சாலித்
 தொகையுங் கரும்பு முத்தினைச் சோதிப்
 பிறைபோற் பணைகடொறுந்
 தவளங் கொழிக்குந் திருப்பழனித் தலைவா
 தாலோ தாலேலோ
 சைவந் தழைக்கப் பிறந்தருளுஞ் சதுரா
 தாலோ தாலேலோ.

(உ)

வேறு.

10. தகரிற் பரியினின் மயின்மிசை பவ்ணிகள்
வருவாய் தாலேலோ
சதுரிற் றுறைபல நிறுவிய மறைதொழு
சரணு தாலேலோ

புகரைக் குருவெனு நிருதரை விற்றல்கொளு
நிபுணு தாலேலோ
புதனைப் பெருமதி நிலவிய சடையினன்
மதலாய் தாலேலோ

குகனைத் துணையெனு மரிமன மகிழ்தரு
மருகா தாலேலோ
குலவிப் பலபல திசையினு மிசைபெறு
குமரா தாலேலோ

பகரற் கரியன பொருடமிழ் முனிபெற
வருள்வாய் தாலேலோ
பழனிப் பதிவளர் சிவகிரி மருவிய
முருகா தாலேலோ.

(ந)

4. சப்பாணிப் பருவம்.*

11. அரியமறை முடியிலுறை யுபநிடத நிலைதெரியும்
அந்தணர்க ளாசிகொட்ட
ஆவலங் கொட்டநின் றயிராணி கேள்வன்முத
லமரருள முவகைகொட்டப்

* இது ஒன்பதாவது மாதத்திற் கூறுவது. குழந்தை தன் இரு கைகளையும் ஒன்றுசேர்த்துக் கொட்டி மகிழ்தலைக் கூறுவது.

பெரியநா யகியெனு முமைத்தாய் மகிழ்ச்சியொடு

பேரின்ப முறுவல்கொட்டப்

பேருன்கலைமங்கை மகதியா ழிசையொடும்

பேர்பெற்ற மொழிகள் கொட்ட

உரியமதி வெண்குடைச் சிலைவேள் பணிந்துநின்

ரோங்கியே துதிகள் கொட்ட

உன்மத்த ரானகயி லாசபதி முத்தமிட்

டுன்னை வாழ்த் தொலிகள் கொட்டத்

தரியலர்க ளெனுமவுணர் நெஞ்சபறை கொட்டவே

சப்பாணி கொட்டியருளே

சதுமறைகள் பரவவரு பழனிமலை முருகனே

சப்பாணி கொட்டியருளே.

(க)

12. நெடுவரைகள் புடைபரவு வடகிரியு மிமமலையும்

நெறுநெறென வயிரமிட்ட

நிகளத்தை மெட்டிமெட்டிப்பொடி படுத்தியொரு

நினைவுகொண் டார்த்தெழுந்து

நிலைபெற்ற கந்ததனை வேரொடுமி டந்துமத

நீர்வழிந் தொழுக வெற்றி

நீள்புழைக் கையதனில் வச்சிரத் தாற்செய்த

நெடியசங் கிலியையேந்திப்

பாட்டு 11. ஆசி—வாழ்த்து. கொட்ட—கூற, பொங்கி வழிய, முழங்க, பொழிய என்னும் பொருளின் மிகுதிச்செயலைக் குறித்துள்ளது. ஆவலங்கொட்டல்—வாயால் ஆர்த்து ஆடல். மகதி—நாரதன் வீணை. தரியலர்—பகைவர்.

பாட்டு 12. நிகளம்—காற்சங்கிலி. மெட்டி மெட்டி—சுண்டிச்சுண்டி. ஆர்த்து—கர்ச்சித்து. கந்து—கட்டுத்தறி. இடந்து—தோண்டி. புழைக்கை—துவாரமுள்ளகை. கவளம்—உணவுத் திரளை. மைக்கார்—கரிய மேகம், சூன்முற்றிய மேகம். நெறு நெறு, குடகுட—ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள், சும்பம்—யாணை மத்தகம்.

படவரவி னெடுமுதுகி னிடைபரவு புடவிகிழி
 படவுமிரு கோட்டிலெற்றிப்
 பாய்ந்துதன் னிழலைச் சுளித்துமேற் கொண்டுவரு
 பாகனைச் சீறியுதறிப்

பரிதியைக் கனியென்று மேக்குயரு மதிதனைப்
 பாற்கவள மென்றுதாவிப்

பகிரண்ட கூடத்தை யெட்டிமைக் காரினைப்
 பற்றிப்பி டித்துவாரிக்

குடகுடென வேரீரை மொண்டுண்டு கடலிற்
 குளித்தழன் றுன்னைமுதுகிற்
 கும்பத்த லத்திலிட் டெண்டிசைக ளெங்குங்
 குலாவியசு ரப்படையெலாம்

கொன்றுழக் கிச்சென்று திருநீறி டாச் சணர்
 குடர்தனைச் சிதறியமரர்

கூட்டமிடு மினியகற் பகநிழலி லேநின்று
 கோபந்த ணிந்தறிவுசேர்

தடவிகட நால்வாய் மருப்புப் பருப்பதத்
 தந்தியயி ராவதமுதற்

றந்தியெட் டுந்தாங்கு முலகைவல மாகவே
 தான்வந்து சிவன்மார்பினிற்

சாய்ந்துகைக் கனியினைத் தாவென்று கேட்டிடத்
 தந்தோ மெனக்கொடுப்பத்

தயவினுட னேகொள்ளு மீராறு கையினுற்
 சப்பாணி கொட்டியருளே

சதுமறைகள் பரவவரு பழனிமலை முருகனே
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

வேறு.

13. நறைகம ழிதணிற் கவணெறி பவள்பா
 னட்புமி குத்தோனே
 நலமலி கருணைச் சிவனுமை புதல்வா
 நற்றவர் மெய்ப்பேறே
 பிறைமலை சடிலற் குரையருள் துரையே
 பெற்றிப டைத்தோனே
 பெருமலை யெனவுற் றருண்மயி லுடையாய்
 பெட்புயர் வித்தாரா
 விறன்மிகு மசுரர்க் குறுபகை யுடையாய்
 வெற்றிநி றைத்தோனே
 விகசித கமலத் திருமகள் மருகா
 வெட்சிம லர்த்தாமா
 குறுமுனி பரவத் தமிழுரை பகர்வோய்
 கொட்டுக சப்பாணி
 குலவிய பழனிச் சிவகிரி முருகா
 கொட்டுக சப்பாணி.

(ந)

5. முத்தப் பருவம்.*

14. மாலிடந் தனின்மேவு முத்துமுயர் வாரண
 மருப்பிற்பி றந்தமுத்தும்
 மங்கையர்க முத்துமுத் தஞ்சாலி தன்னிடம்
 வகைபெற விளைந்த முத்தும்

பாட்டு 13. இதணில்—பரணிலிருந்து. பிறைமலை—பிறை
 குடும். பெட்பு—பெருமை. வித்தாரன்—நூதனன். விறல்—வலி.
 விகசிதம்—மந்தகாசம். தாமா—மாலையையணிந்தவவே.

* இது பதினென்றும் மாதத்தில் நிகழ்வது. இது பிள்ளையை
 முத்தமிடும்படி வேண்டிக் கூறும் பருவமாம்.

கோலமிகு கன்னற்க ணுக்கடொறு மேவெண்மை
 குன்றாது தோன்றுமுத்தும்
 கோகனக முத்துமிப் பியின்முத்து மேலான
 குருநிறச் சங்கு முத்தும்

சாலவே வரையினுங் கடலினுஞ் சேற்றினுந்
 தரையினும் வானிடத்தும்
 தானுலைந் துடைபட்டு விலைபடுவ வாகையாற்
 சரியென்ப தில்லை யதனாற்

பால்மணங் கமழ்தரத் தேன்வழிந் தொழுகுநின்
 பவளவாய் முத்த மருளே
 பழனிவளர் சிவகிரியில் மருவுகுரு தேசிகா
 பவளவாய் முத்த மருளே. (க)

15. தந்தா வளக்கும்ப மதயாணை யெட்டுமே
 தாங்கிய நெடும்பு வனமேற்
 சக்ரவா ளத்தையொன் றாய்ச்சுற்றி வெள்ளிமலை
 தன்னைவல மாக வந்து

பிந்தாம லண்டச்ச வர்க்கோடு மட்டினும்
 பெரிதுசென் றிரவி மதியைப்
 பின்னிடப் பாய்கின்ற கோளரவின் வாயைப்
 பிளந்தும்ப ஞுரை நாடி

பாட்டு 14. மால்—மேகம். வாரணம்—யாணை. சாலி—
 நெல். கோகனகம்—தாமரை. குருநிறச்சங்கு—வலம்புரி. பவள
 வாய்—சிவந்த வாய்.

பாட்டு 15. தந்தாவளம் — யாணை. கோடு — உச்சி (மலை).
 உம்பர்—வானவர். உழக்கும்—கலக்கும்.

மந்தார வனமீது னேந்துகூன் முதிர்கொண்டல்
 மந்தார நிலைகண்டுதன்
 வன்சிறை விரித்தாடி யல்லோல கல்லோல
 மகரநீ ரேழு முக்கும்
 பைந்தோகை யம்பரியி லேறிவரு சேவகா
 பவளவாய் முத்த மருளே
 பழனிவளர் சிவகிரியின் மருவுகுரு தேசிகா
 பவளவாய் முத்த மருளே.

(உ)

வேறு.

16. கன்னங் கறுத்த குழல்செருகிக்
 கடைசி மடவார் கழனிதொறும்
 கதித்து விளைந்த செஞ்சாலிக்
 கதிரை யரிவாள் கொடுகொய்து
 சின்னஞ் சிறிய விடைதுவளச்
 சென்று வரம்பின் கரையருகிற்
 செல்லு மளவிற் பசஞ்சோலைத்
 தேமாங் கனியை யுதிர்த்தெழுந்து
 பொன்னி னிறத்த கதலிநறும்
 பூவைக் கனியைச் சிதறிமனம்
 பொருந்தி வரும்வா னரங்களிவர்
 பொருமு முலையை யிளநீரென்
 றுன்னித் தாவிப் பிடித்திடுநா
 றாரா முத்தந் தருகவே
 உயரும் பழனிச் சிவகிரிவா
 யுறைவாய் முத்தந் தருகவே.

(ங)

பாட்டு 16. வரம்பு—வரப்பு. “வானரங்... .. பிடித்திடு”ம்
 இச்சொற்றொடர்கள் வையாபுரிப் பள்ளுப் பா 184-லுமுள்ளன.
 நூறாரா—நூறு ஊர்களை யுடையவனே.

6. வருகைப் பருவம்.*

17. கந்தா வருக கயவனிதை

கணவா வருக வனமடந்தை
காந்தா வருக விரைகொழிக்குங்
கடம்பா வருக கடவுளர்கள்

சிந்தா குலங்க டவிர்க்கவந்த
சேயே வருக மறைதுதிக்கும்
தேவே வருக பெரியவுமை
செல்வா வருக செகத்திலின்பம்

தந்தாய் வருக தவம்புரிவோர்
தவமே வருக வைகாலூர்த்
தலைவா வருக னோராறு
சமயா வருக சரவணத்தில்

வந்தாய் வருக சிவனருள்கண்
மணியே வருக வருகவே
வளஞ்சேர் பழனிச் சிவகிரிவாழ்
வடிவேன் முருகா வருகவே.

(க)

18. சீரார் நலஞ்சேர் பூவுலகிற்

றேவா சுரரின் மற்றையரிற்
றினமு முனது கொலுக்காணச்
செல்லா தாரார் திறைவளங்கள்

* இது பதின்மூன்றாவது மாதத்தில் நிகழ்வது. இது தோழியர்கள் பிள்ளை நடந்துவருதலை விரும்பியழைக்கும் பருவமாம்.

பாட்டு 17. கயம்—யானை. வனிதை—பெண். காந்தன்—மணவாளன். சிந்தாகுலம்—மனக்கவலை. பெரியவுமை—பெரியநாயகி. இஃது பழனியில் திருக்கோவில்கொண்டருளிய தேவியார் திருப்பெயர். வைகாலூர்—வையாபுரிநாட்டுத் தலைநகர்.

தாரா தாரா ருனதுபதந்
 தனையே வணங்கித் தொழவேண்டித்
 தழுவா தாரா ரெவ்வேளை
 சமயங் கிடைக்கு மெனநினைந்து
 வாரா தாரா ருனதருளை
 வாழ்த்திப் புகழ்ந்து துதிக்கமனம்
 வசியா தாரார் பணிவிடைகள்
 வரிசைப் படியே நடத்தாதார்
 ஆரா ரெனத்தா லாட்டுகின்ற
 வரசே வருக வருகவே
 அருள்சேர் பழனிச் சிவகிரிவா
 ழையா வருக வருகவே.

(உ)

19. பொன்னே வருக பொன்னரைஞாண்
 பூட்ட வருக சிறுசதங்கை
 புனைய வருக மணிப்பதக்கம்
 பூண வருக தவழ்ந்தோடி
 முன்னே வருக செவிலியர்கண்
 முகத்தோ டணைத்துச் சீராட்டி
 முத்த மிடற்கு வருகவெதிர்
 மொழிகண் மழலை சொலவருக
 தன்னே ரில்லா நுதற்றிலதந்
 தரிக்க வருக விழியினின்மை
 சாத்த வருக மேலாகத்
 தானே வருக தேவர்தொழு

பாட்டு 18. திறை—அரசிறை, தேவகாணிக்கை (வரி 13)
 ஆர் ஆர் என—எவர் எவர் என. (ஒருவருமில்ர் என்பது முடிபு).
 வசியாதார்—வசப்படுத்தாதவர்கள்.

மன்னே வருக மாமாலின்

மருகா வருக வருகவே

வளஞ்சேர் பழனிச் சிவகிரிவாழ்

வடிவேன் முருகா வருகவே.

(ந)

7. அம்புலிப் பருவம்.*

20. மாகமுயர் சந்த்ரனீ தெய்வவா ரணவனிதை

மகிமுஞ்ச சந்த்ர னிவனாம்

மதிசேர் மதிப்பிள்ளை நீயிவன் சிவன்மனது

மகிழ்சம் மதிப்பிள்ளைநீ

தேகவொளி மீறியகு பேரனிவன் மலைவந்து

தெண்டனிட விலகுபேரன்

திருமருவு மிருகோட் டிளம்பிறை நீயெழில்

சேர்ந்தருள் கடம்பிறையிவன்

பாகமுயர் கின்றவெண் சசியுநீ பொன்னூடர்

பரவுசசி மருகனிவனாம்

பார்மீது புகழ்பெற்ற சோதிநீ யிவனாம்

பரஞ்சோதி வடிவனாகும்

ஆகையா லிவனுநீ யுஞ்சரிசு மானமே

யம்புலீ யாடவாவே

அருள்பரவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனுட

னம்புலீ யாடவாவே.

(க)

* பதினெட்டாம் மாதத்தில் நிகழ்வது. இது பிள்ளையை மங்கையர்கள் இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு அப்பிள்ளையுடன் சந்திரனை விளையாட வரும்படியழைக்கும் பருவமாம்.

பாட்டு 20. மாகம்—ஆகாயம். சசந்திரன்—மாசற்ற சந்திரன். குபேரன்—சந்திரன். (மலை வந்து இலகு) பேரன்—மலையன், குறிஞ்சித்தலைவன். பாகம்—பக்கம். சரிசமானம்—ஒப்பு.

21. ஓதரிய கலைகள் பதி னாறுமாத் திரமுனக்
 குண்டுகலை யறுபத்துநான்
 குடையனிவ னோரூர னீயிவனு நூ றாரன்
 உன்றிகிரி யிரவுசெல்லும்
 சேதிபெற வேயிவன் றிகிரியெப் போதுமே
 செல்லுமிது வல்லாமலே
 தேய்வதுஞ் சிறிதுநாள் வளர்வது முனக்குண்டு
 சிந்தையி லிவன்பதத்தைப்
 போதுகொ டருச்சித்த பேர்களுந் தேய்வுரூர்
 பொல்லாத மறுவுடையனீ
 பூமிவா னகமுள்ள கடவுளரின் மறுவிலாப்
 புனிதனிவ னாகுமென்பார்
 ஆதலா லிவனுனக் கதிகனா மென்றிவனொ
 டம்புலீ யாடவாவே
 அருள்பரவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனுட
 னம்புலீ யாடவாவே. (உ)

22. வானிடை வழிக்கொண்டு நீசெல்லு மளவைதனின்
 மாசணப் பகைதொடருமம்
 மாசணப் பகையைத் துரத்தவிவ னேறிவரு
 மயிலின் சகாயமுண்டு

பாட்டு 21. ஓர்ஊரன்—ஒரே வட்டமுடையவன், ஊர்கோள்
 வட்டம் பரிவேடமாகும் (திவாகரம்). திகிரி—சக்கரம், தண்ட
 சக்கரம். போது—மலர். மறு—வடு, குற்றம்.

பாட்டு 22. மாசணம்—மலைப்பாம்பு (இராகு, கேது). கூட
 லார் கோமான் — கூன்பாண்டியன். கூன் — உறுப்புக் குறை
 பாடு நானினம்—நான் இன்னமும். ஆன்இடையின் மருவு
 வான்—சிவபிரான்.

கூனினைத் தீர்த்தினிய கூடலார் கோமான்
 குளிர்ந்திடச் செய்தவிவனின்
 கூனைத் தவிர்ப்பனீ வரவேணு மிவனிடங்
 குறுகினுற் பலனுமுண்டாம்
 நானினஞ் சொல்வதேன் வாராத போதிலுனை
 நாடிப் பிடித்துலர்த்தி
 நனிவீர பத்திரன் நேய்த்ததென வேலுன
 நல்காத வண்ண மேசென்
 றுனிடையின் மருவுவா னுபதேச குருவினுட
 னம்புலீ யாடவாவே
 அருள்பரவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனுட
 னம்புலீ யாடவாவே. (ங)

8. சிறுபறைப் பருவம். *

23. ஐவகை யிலக்கணமு மைங்காவி யத்துறையு
 மாராய்ந்து பாகமுறையால்
 ஆசமது ரஞ்சித்ர வித்தார முஞ்சொலு
 மருங்கவிஞர் துதிமுழக்க
 மெய்வருந் தவமுனிவர் முள்ளரைய நெடுநாள
 வெண்ணளின வா தனத்தின்
 மேவுநா மகள்கொழுந னுடன்வந்து தானின் று
 வேதவொலி யேமுழக்கக்

* தன்னெத்த சிறுவரோடு சிறுபறையை முழக்கி விளையாடும் பருவம். இது இரண்டாம் ஆண்டிற்குரியது.

பாட்டு 23. ஐவகை இலக்கணம்—எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி. ஐங்காவியம்—சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதி. நளிநம்—தாமரை.

கைவரும் வழியிலே மனதுவர மனதின்வழி
 கண்வரத் தந்திமீட்டும்
 கந்தருவர் வீணையிசை யாழிசை முழக்கவான்
 கடவுளர்கண் மலர்கள்பெய்து
 தெய்வதுந் துமியொடு வலம்புரி முழக்கநீ
 சிறுபறை முழக்கியருளே
 திருவாவி என்குடிப் பழனிமலை முருகனே
 சிறுபறை முழக்கியருளே. (க)

24. கார்தொண்ட தண்டலை நெருக்கத்தி விளமஞ்சை
 கவினுலவு தோகையுதறிக்
 கண்ணுறச் சிறைவிரித் தாடவிள மாந்தளிர்
 கறித்துமென் குயில்கள்பாடத்
 தார்தொண்ட வஞ்சிறைப் பாட்டளிக ளொருகோடி
 தாதுண்டு பண்ணிசைகொளத்
 தாமுங் குடக்கனி யுதிர்க்கின்ற சூன்மந்தி
 தண்கமுகின் மீதிலேறும்
 ஏர்தொண்ட பழனத்தி லாலைவாய்ப் பாலடு
 மிளங்கோல மள்ளர்மடவார்
 இசையினுற் குரவைகண் முழக்கவே மருதநில
 மெங்குமுயர் வளமைவீறும்
 சீர்தொண்ட தருமவை காபுரிக் கிறைவனே
 சிறுபறை முழக்கியருளே
 திருவாவி என்குடிப் பழனிமலை முருகனே
 சிறுபறை முழக்கியருளே. (உ)

பாட்டு 24. தண்டலை—சோலை, குடக்கனி—பலாப்பழம், வைகாபுரி—பழனி, குரவைகள்—ஒருவகைக்கூத்து. இது எழுவர் மங்கையர் கைகோத்தாடுவதாம்.

வேறு.

25. குசைகொடு மறையோர் தொழவருள் புரிவோய்
 குணதர வித்தகனே
 குலவிய புகழ்சேர் பெரியவள் புதல்வா
 குடவயி றற்கிளையாய்
 புசபல முடனே வருமசு ரரையே
 பொருத திறற்படையாய்
 புதமிகு பொதியா சலமுனி பணிவோய்
 புதுமை மிகுத்தவனே
 இசைபெறு மதுரா புரிவரு புலவோ
 னிசையை வளர்ப்பவனே
 இமையவர் பதிமான் மகளிரை மகிழ்வோய்
 எழில்பெறு கட்டழகா
 திசைமுகன் முதலோர் பரவிய குழகா
 சிறுபறை கொட்டுகவே
 சிவகிரி முருகா குருபர குமரா
 சிறுபறை கொட்டுகவே.

(ங)

9. சிற்றிற் பருவம்.*

26. பருமுத் தரிசி தனையாய்ந்து
 பசந்தே னதனை வடித்தெடுத்துப்
 பவழக் குடத்தி லுலையேற்றிப்
 பரிவு தரும்பாற் சோருக்கி

பாட்டு 25. குசை—தருப்பை, பெரியவள்—பெரியநாயகி, புலவோன்—நக்கீரன், இமையவர்பதி—இந்திரன், பொதியாசல முனி—அகத்தியர், மகளிர்—தெய்வயானை, வள்ளியம்மையார்.

* பேதைப்பருவத்து மகளிர்கள் தெருவில் அமைத்து விளையாடும் சிறு வீடுகளை அழித்து உவக்கும் பருவம். இது மூன்றாம் ஆண்டிற்குரியது.

பாட்டு 26. முத்தரிசி—முத்தாகிய அரிசி.

ஒருமைப் படியே பூந்தளிரை
 ஒன்றாய்ப் பறித்துக் கறிசமைத்தே
 உண்ணும் படிக்கிங் குபசரிக்கும்
 உரிமைப் பருவத் திளங்கோதைப்
 பெருமை மடவார் நாங்களின்று
 பிரியத் துடனே வெண்பளிங்காற்
 பிரியவகைக்குக் கட்டுவித்த
 பெரிய மனையெம் மனையுன்றன்
 அருமைச் சிறுகிண் கிணிக்காலால்
 ஐயா சிற்றி லழியேலே
 அமலா பழனிச் சிவகிரிவாழ்
 அரசே சிற்றி லழியேலே.

(க)

27. களப முலைகள் புடைத்தெழுந்த
 காலப் பருவத் துணைநினைப்போம்
 கட்டி யணைத்துச் சிவனருளும்
 கனியே யென்று வாழ்த்தல்செய்வோம்
 பிளவு மிலையும் பகிர்ந்துனது
 பேரைப் பாடித் துதிசெய்வோம்
 பிரியத் துடனே யருகிருத்திப்
 பிரசத் துடனே யமுதளிப்போம்
 பழகி யிருந்து மெங்கண்முகம்
 பாரா திருக்க வழக்குண்டோ
 பாத மலர்கள் சிறுமணலின்
 பால்பட் டமுந்திச் சிவந்திடுமே

அழகு துரையே வைகாஆர்க்
 கதிபா சிற்றி லழியேலே
 அமலா பழனிச் சிவகிரிவாழ்
 அரசே சிற்றி லழியேலே.

(உ)

28. உம்பர்க் சிடர்செய் துலகனைத்தும்
 ஒன்றாய்த் தனது வசப்படுத்தி
 ஒருமை தவறிக் கடுங்கொடுங்கோல்
 ஓச்சி நிருதர் புடைசூழ

வம்பத் தனமே மேற்கொண்ட
 வலிசேர் சூரன் மனையிதன்று
 மதுரைப் பதியி லரசுபுரி
 மாற னறியக் கழுவேறும்

தம்பச் சமணர் மனையன்று
 தமிழேம் யாங்கண் மெய்வருந்தித்
 தங்கத் தகட்டாற் செய்தமனை
 தானே யறிந்து மறியார்போல்

அம்பொற் றிருத்தா மரைப்பதத்தால்
 ஐயா சிற்றில் சிதையேலே
 அமலா பழனிச் சிவகிரிவாழ்
 அரசே சிற்றி லழியேலே.

(ங)

10. சிறுதேர்ப் பருவம் *

29. இந்திரன் குடைபிடித் திடவழற் கடவுள்வந்
தெதிர்நின்று விசிறிவீச

இயமனுட னிருதிவெண் சாமரைகண் முறைமுறை
யிரட்டவரு ணன்வாயுவும்.

சந்திரனு முடைவாளை யேந்திரின் றிருபுறந்
தாநிற்ப வளகைவேந்தன்

தயவினொடு காளாஞ்சி யேந்தவீ சானனிது
சரியென்று முறுவல்கூர

மந்திரப் புனல்கொண் டருச்சித்து வேதன்முதல்
மறைமுனிவர் துதிகள்செய்ய

வானகத் தமரர்நறு மலர்பெய்ய மழகதிர்
மறைத்தகார் மழைகள்பெய்யச்

சிந்தனை மகிழ்ந்துநவ மணியினு லொளிர்கின்ற
சிறுதே ருருட்டியருளே

தென்பழனி நகரிவரு சிவகிரியின் முத்தையன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. (க)

* கைவண்டி உருட்டியும், தள்ளியும் விளையாடும் பருவம்.
இது நான்காம் ஆண்டில் நிகழ்வதாகும்.

பாட்டு 29. இரட்ட — மாறிவீச, அளகைவேந்திரன் —
தேவேந்திரன்.

முத்தையன்—முத்துக்குமாரசுவாமி.

30. பன்றிமலை பூம்புரை யிடும்பன்மலை யீராறு
 பள்ளியா றுறுவேதம்
 பரவுமங் கலமெட்டு நூறுரு மேயிசை
 படைத்தவை காபுரியினும்
 குன்றிடத் தும்பரங் கிரிசெந்தி லாவினன்
 குடியே ரகத்தைமுதலாய்க்
 குளிர்வளஞ் சேர்சோலை மலையிடத் தும்பரவு
 கொள்கையா லுஞ்சுடர்விடும்
 வென்றிவேல் கையிற் றரித்தலா லுஞ்சேவல்
 விருதுதுச மேவலாலும்
 மேலான தெய்வநீ யாபென்று போற்றியுனை
 வேண்டினின் றமரர்வாழ்த்தத்
 தென்றல்வரை முனிபரவு மெய்ஞ்ஞான தேசிகன்
 சிறுதே ருருட்டியருளே
 தென்பழனி நகரிவரு சிவகிரியின் முத்தையன்
 சிறுதே ருருட்டியருளே. (உ)

பாட்டு 30. பன்றிமலை—வராககிரி, பழனிப்புராணம், கிரி சிவஸ்தான் 4, பூம்புரை — பூம்பாரை; இது பன்றிமலையில் உன்னதமான இடத்தில், கோடைக்காலனுக்கு மேற்கே 12 மைல் தூரத்திலுள்ளது. ஒரு சிறந்த பழைய ஆலயமும் தீர்த்தமும் உள்ளது. சுனையுமொன்றுண்டு. மலையர்களால் பூசித்துவரும் தலத்தில் இதுவுமொன்று. கடல் நீர்மட்டத்திற்கு மேல் 6200 அடி உயரத்திலுள்ளது. இடும்பன் மலை — பழனி மலைக்கு அருகிலுள்ளது; ஈராறு பள்ளி — பள்ளி என்னும் சொல்லை இறுதியாகவுடைய ஊர்கள் எட்டு. மங்கலம் எட்டு; மங்கலம் என்னும் சொல்லை, இறுதியாகவுடைய ஊர்கள் எட்டு, கோதைமங்கலம் முதலியன. ஆறு — சண்முகநதி; துசம் — கொடி; தென்றல் வரை — பொதியின் மலை, செந்தில் திருச்சீரலைவாயை — திருச்செந்தூரா மென்க, கடற்கரைமேலுள்ளது, பாண்டியன் மகளது குதிரை முகமாறிய வதாரம்பம் என்னும் கடற்றுறைத் தீர்த்த முடையது.

ஆவினன்குடி — பழனி மலையினைத் தென்பாலாகக்கொண்ட வையாபுரிக்குளத்தின் கீழ்ப்பாங்குள்ள மூன்றாவது படைவீட்டுனக்கூறும் உயரிய தலமென்க. வேள் — ஆவியின் நன்குடியில் முருகக் கடவுள் கோயில் கொண்டிருந்து அருளியமையை நன்கு விளக்கும். ஏரகம் — சுவாமி மலையெனும் கூறுவர்.

31. சொல்லரிய பொன்னுருளை சேர்த்துவயி ரத்தினாற்
சோதிபெறு மச்சிணக்கித்
துய்யகோ மேதகப் பலகையிடை சேர்த்தியே
துலங்குபோ திகைதிருத்தி

நல்லபுது வைநீரி யத்தினால் வேய்ந்தொளிநு
நவமணி குயிற்றியருண
நல்குபவ முக்கால்க ணுட்டிநீ லச்சட்ட
நாற்பாங்கு மேநிறைத்து

மல்லுலவு தலையலங் காரமுஞ் செய்துநிறை
வரிசையி லலங்கரித்து
மாமேரு கிரிபோல் விளங்கமே லானநின்
மாமனா ரானகருணைச்

செல்வரா மெழில்விசய கோபாலர் வரவிட்ட
சிறுதே ருருட்டியருளே
தென்பழனி நகரிவரு சிவகிரியின் முத்தையன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. (ந.)

பாட்டு 31. குயிற்றி - பதித்து; தலையலங்காரம் - தேரின்
மேற்பாகம்; விசயகோபாலர் - "பழனியைச்சார்ந்த பாலசமுத்
திரமெனும் ஊரிலிருந்த ஒரு ஜமீன்தாரென்னும் விசயகிரி துரை
யென இவர் பெயர் வழங்கப்படுமென்றும் சொல்லுவர். திருமா
லாக உருவகித்து இவரை மாமனாரென்றார்."

பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.